

Порослий тернем, будяками,
В глухих степах
Простягсь долинами, горбами
Наш шлях.

Кругом пільмою оповиті
Степи сумні,
Лунають мов несамовиті
З пільми ридання голосні...

"На поміч!" – котиться ярами,
Рида в степах...
Рвем терен голими руками
І кропить чиста кров наш шлях...

Туди! Вперед! На поміч брату!
...Постій!.. Йдемо!..
Геть темну ніч і тьму прокляту!
Ми ясне світло несемо!

Немов зоря воно над нами
В глухих степах,
Зове, веде нас байраками,
Де довгий наш простягся шлях.